

Pla d'igualtat de la Universitat Rovira i Virgili

A+C, número 19

Servei de Publicacions de la URV. Tarragona, 2008

Montserrat Palau | mpalau@tinet.org

Esriptora i professora del Departament de Filologia Catalana de la URV

Enguany, la campanya i les notícies electorals van relegar a un segon pla la diada del 8 de març, Dia Internacional de les Dones. Tot i això, nombrosos col·lectius, associacions, entitats i institucions van celebrar diverses activitats que van posar el seu granet de sorra en el camí, encara lent, de fer evidents i corregir discriminacions i desigualtats per raó de sexe. Entre aquestes activitats institucionals vull fer esment de la presentació del Pla d'igualtat de la Universitat Rovira i Virgili.¹

La URV és la segona universitat catalana, després de la Universitat Autònoma de Barcelona, que té un pla d'aquesta mena. En aquest sentit, l'Institut Català de les Dones, seguint les directrius del V Pla d'acció i desenvolupament de polítiques de dones a Catalunya 2005-2007, ja va publicar el 2006 una guia per a l'elaboració d'aquests plans per tal que les universitats puguin ser un referent bàsic en la igualtat d'oportunitats.

Els antecedents del tot just presentat pla a la URV cal anar a cercar-los al 2006 quan, per voluntat del rectorat, es va elaborar i presentar l'informe La igualtat d'oportunitats per raó de gènere a la URV –també disponible en el

web-, els resultats del qual demostraven que en la comunitat universitària de les comarques tarragonines hi havia, més que desigualtats evidents entre homes i dones, diferències i biaixos que calia corregir i millorar. Entre aquests potser el més destacable seria el del «sostre de vidre», les dificultats d'accés i la poca presència de les dones en llocs més alts i càrrecs de decisió. Ran de l'informe, el 2007, la universitat, mitjançant una comissió transversal, va elaborar el Pla d'Igualtat que, tenint en compte les noves legislacions en la matèria, marcava un seguit d'accions positives en diferents àmbits d'actuació. Així, a partir d'aquest pla, la URV haurà de tenir en compte la diagnosi i visibilització del sexisme, l'accés en igualtat d'oportunitats al treball i les seves condicions amb perspectiva de gènere, les promocions i atenció al gènere en la docència i la recerca i la representació equilibrada d'homes i dones en els càrrecs i òrgans de decisió. Un dels eixos d'aquest pla, segons contemplava la seva redacció aprovada, el maig de 2007, pel claustre, feia incidència en el compromís de la URV en l'equitat de gènere i la mesura de crear l'Observatori per la Igualtat que ha d'estudiar i diagnosticar el sexisme i, també, impulsar la implantació de les diferents mesures i fer-ne el seguiment posterior. Aquest compromís s'ha fet evident perquè, aprofitant la diada del 8 de març del 2008, s'ha presentat en públic l'Observatori per a la Igualtat de la URV i la publicació del seu Pla d'Igualtat.

¹ Podeu accedir al document a través del web www.urv.cat

Si ens preocupa que la societat sigui més justa, més lliure i més solidària, cal parar atenció a instruments que volen eliminar discriminacions alhora que advoquen per una major qualitat de vida

En principi, per a algunes persones, comentar l'edició d'un Pla d'Igualtat d'una universitat pot ser una cosa anecdòtica, però particularment em planteja una sèrie de reflexions perquè, si realment ens preocupa que la nostra societat sigui més justa, més lliure i més solidària, cal parar atenció a instruments d'aquest tipus que, alhora que volen eliminar discriminacions, advoquen per més qualitat de vida.

Les mesures legislatives ja sabem que, ben sovint, són insuficients i no acaben amb els problemes reals. El cas més roent de la nostra actualitat és el de la violència masclista contra les dones que, malgrat les lleis –i cal felicitar-nos per la propera aprovació de la nova llei al Principat-, augmenta de forma terrorífica. La legislació sobre aquest fet pot ser insuficient i criticada i, fins i tot –feta la llei, feta la trampa-, hi haurà qui n'abusi o la malinterpreti. Però, cosa curiosa, les trampes en altres lleis no tenen tant de ressò en els mitjans de comunicació ni es qüestionen amb la mateixa passió com passa en aquest cas. Sigui com sigui, les lleis han de regular les necessitats socials tot i que, com és tradicional, vagin a remolc d'aquestes i, quan es dicten, ja s'ha fet tard per la prevenció i cal anar directes a l'actuació.

Cal incidir, doncs, en crear mecanismes d'actuació per eliminar les discriminacions, que arriben fins al límit de la violència, en tots els àmbits, com l'universitari que, a més,

és lloc de formació de les generacions joves. Els anomenats feminismes institucionals van fent forat en els diferents òrgans de poder i de decisió i, així, en pocs anys, s'han aprovat lleis i plans de polítiques que opten per la igualtat d'oportunitats. Aquest és l'objectiu del recent editat *Pla d'Igualtat de la URV*. Tanmateix, hi ha dos dubtes finals que frenen l'optimisme: la legislació sovint confon iguals amb idèntics, cosa que no som ni homes ni dones; i dicta mesures, cert, però no canvia els fonaments, és a dir, l'imaginari cultural, l'ordre simbòlic. |

